

Historien om VävingeVind

En tanke föds

På juldagskvällen 2003 satt några av oss framför brasan i Vävinge Västergård och hade det trevligt i största allmänhet. Av någon oförklarlig anledning gled vårt samtal in på vindkraft. Kanske var det så att Bodil genom sitt arbete på Lovang-gruppen kommit i kontakt med olika vindkraftprojekt och vindkraftplaner ut över Östgötaslätten.

Vi konstaterade att förutsättningarna för vindkraft borde vara bra runt Vävinge. Vi var ju uppväxta på trakten med tydliga minnen från barnsben av dessa envisa västvindar som gjorde att både träd och en del byggnader i sämre skick hade en viss lutning i västvindens riktning.

Tanken på vindkraft i Vävinge kändes inspirerad och fastnade i våra sinnen. Vi bestämde oss för att fortsätta att undersöka förutsättningarna.

Ett naturligt första steg var att kontakta Mjölby kommun och bygglovavdelningen, vilket gjordes under våren 2004. Från kommunen fick vi kännedom om den fördjupade översiktsplanen för vindkraft som hade antagits av kommunfullmäktige under hösten 2003. Översiktsplanen införskaffades omgående för närmare studier.

Vår tanke på vindkraft i Vävinge blev inte mindre inspirerad av upptäckten att översiktsplanen pekade ut ett tänkbart område för vindkraftutbyggnad mellan Vävinge och Lottstad – område 9:1.

Utdrag ur översiktsplanen (område 9:1): *”Landskapet är storskaligt med vida utblickar över slättlandskapet. Sydväst om Skeppsås föreslås ett område som bör kunna rymma en mindre grupp av vindkraftverk. Hänsyn skall tas för siktlinjerna mot Skeppsås kyrka.”*

Vy från Melstadkorset i riktning mot Ebborp, Vävinge, Lottstad och Berg

Med informationen om översiktsplanens vindkraftsområde 9:1 runt knuten konkretiserades planeringen påtagligt. En fastighetskarta över området införskaffades för att kunna pröva tänkbara placeringsalternativ av vindkraftverk i området.

Tillsammans med det positiva dök också den första rejäla utmaningen mot projektet upp. I översiktsplanen under utlåtanden framgick det att en förstudie för vindkraft genomförts på en grannfastighet under hösten 2001. I förstudien framkom det att det fanns en höjdbegränsning i området på grund av landningshjälpmedel vid SAAB fältet i Linköping. Höjdbegränsningen var på 172

meter över havet och 86 meter över marken vilket gjorde det omöjligt att bygga vindkraft inom det aktuella området.

Lyckligt ovetande om alla kommande utmaningar och hinder som skulle dyka upp innan detta projekt var i hamn kavlade vi upp ärmarna för att jobba för en lösning på det här problemet.

Hur är förutsättningarna?

I början av hösten 2004 beslutade Bodil, Gunnar och Eric Paulsson att bilda projektgruppen VävingeVind med målsättningen att på allvar undersöka förutsättningarna för ett vindkraftprojekt inom vindkraftområdet 9:1.

Område 9:1 omfattade sju jordbruksfastigheter i Skeppsås och Vallerstad socknar varav Bodils gård Vävinge Storgård (Vävinge 6:2) var en av jordbruksfastigheterna med mark inom området. Detta såg vi som ett mandat att arbeta vidare med utvecklingen av projektet VävingeVind.

Projektets förutsättningar formulerades i en förstudie som berörde områdena (1) Utformning – projektets "yttre" förutsättningar, (2) Miljöaspekter (3), Lönsamhet och (4) Finansiering. Vår målsättning var att vid positiva indikationer av de olika områdena gå vidare med ansökan om bygglov och miljötillstånd.

Besök på plats tillsammans med Länsstyrelsen och Mjölby kommun en blåsig dag i november 2004

Några av slutsatserna från förstudien var att från början inrikta oss på större 2 megawatts-verk som bättre tillvaratar vindförutsättningarna inom området och ger en bättre lönsamhet. Detta i sin tur förutsätter en bred lokal förankring av projektet med möjlighet till ett lokalt delägarskap hos markägare och närboende. Projektgruppen lade redan här fast en policy för projektet med detta innehåll.

Under resten av 2004 arbetades det vidare med att lösa den avgörande knäckfrågan om höjdbegränsning. En ingående dialog fördes med Försvaret som var ansvarig sakägare. I kontakten möttes vi av förståelse och välvilja och vid årsskiftet 2004-2005 meddelade Försvaret att man förändrat höjdbegränsningen till en avsevärt högre nivå som innebar att detta hinder undanröjts.

Andra aspekter som utretts var nätanslutning, layouten för verksplacering, vindförutsättningar mm. Vid slutet av 2004 konstaterade vi i projektgruppen, att vi så långt som möjligt, hade fått positiva indikationer inom samtliga områden i förstudien. Av detta följde beslutet att gå vidare med bygglovansökan och ansökan om miljötillstånd.

Hur transparent kan man vara i planeringsskedet?

Fram till den här punkten hade vi arbetat "undercover" med projektutvecklingen och förstudien. Vi var väl medvetna om att alla markägare inom vindkraftområdet i princip hade samma förutsättningar och möjligheter att utveckla projekt på sin mark, förutsatt att man klarade avstånd till boende mm.

Samtidigt var vi medvetna om att vi var beroende av samarbete med någon granne för placering av det andra vindkraftverket i gruppen. I vårt arbete med tänkbara layouter var vi tvungna att pröva olika placeringar av vindkraftverk på grannmarker för att se hur en gemensam grupp kunde se ut och påverka omgivningen.

I förstudiefasen skedde ett utbyte av kartmaterial med MSE/MKN angående nätanslutning och med vindkraftleverantörer som hjälpte till med att utvärdera olika placeringsförslag. Detta innebar vissa informationsläckor inom närområdet. Vi fick bland annat kännedom om att Magnus Larsson på Lottstad undersökte möjligheter för ett vindkraftverk på sin mark. På samma sätt fick Magnus kunskap om våra projektplaner.

Den känsliga frågan är i vilket skede det är lämpligt att offentliggöra sina planer, vilken reaktion skapar detta, och hur påverkar detta den fortsatta planeringen?

I vårt fall kontaktade vi Magnus Larsson i samband med det myndighetssamråd som hölls på länsstyrelsen i Linköping den 18 januari 2005. Magnus var riktigt irriterad vid vår första kontakt på grund av att han kände till våra planer och uppfattat dessa som motstående intressen till hans plan.

Efter att ha redogjort för våra tankar på ett samarbete med Magnus där vindkraftverk, placerade på Vävinge Storgård och Lottstad, tillsammans kunde utgöra en gemensam grupp var Magnus med på tåget. För oss kändes samarbetet med Magnus riktigt och motiverat eftersom han var en av få i gruppen av markägare som själv hade konkreta vindkraftplaner på sin mark.

Att sätta ner foten!

Myndighetssamrådet på länsstyrelsen var startskottet för ansökningsprocessen för miljötillstånd. I samband härmed inlämnades också en preliminär bygglovansökan för verken på Lottstad och Vävinge hos Mjölby kommun. I och med detta hade vi "satt ner foten" angående vindkraftutveckling på område 9:1 i översiktsplanen – nu var projektplanerna offentliga.

Relativt omgående efter att bygglovansökan lämnats in kallades samtliga markägare inom vindkraftområdet 9:1 till ett samrådsmöte på Mjölby kommun. Syftet var att inhämta övriga markägares synpunkter på vårt projektförslag samt deras eget intresse av vindkraft inom området. I så fall krävdes en samordning av alla intressen inom området.

Bodil representerade projektgruppen VävingeVind som markägare i mötet. Som projektgrupp hade vi bestämt oss för att markera vår ståndpunkt i mötet om ett brett lokalt delägarskap i en framtida vindkraftetablering.

Resultatet av mötet var att i princip alla markägare inom området var intresserade av vindkraft medan få hade egna konkreta planer. Mötet bekräftade projektgruppens policy om behovet att erbjuda investeringsutrymme till alla markägare inom området. Detta passade också bra med vår målsättning att bygga större vindkraftverk som krävde större investeringar.

Vår princip var att alla markägare inom vindkraftområde 9:1 skulle tilldelas lika stort investeringsutrymme oberoende av läget på deras mark. Detta kom senare att omförhandlas med Berg Norrgård där investeringsutrymme kom att bytas mot arrendedelning med Vävinge Storgård där också tillfartsvägen till Vävinge-verket kom att dras på Berg Norrgårds mark.

Magnus Larsson som planerat att bygga ett mindre helägt verk på sin egen mark uttryckte efter mötet på Mjölby kommun: "Nu inser jag att jag måste dela med mig investeringsutrymme till mina grannar". Magnus ville att vi i projektgruppen skulle sköta fördelningen till grannarna. Senare inför ett samrådsmöte på Lottstad gav Magnus en rak fråga: "Hur stor del av mitt verk vill ni ha?" På stående fot försökte jag (Eric) snabbt tänka till vad som var rimligt. Jag gav svaret 30 %. Okey sa Magnus – så blev det också.

Magnus resterande 70 % i Lottstad-verket kom senare att bytas mot ett investeringsutrymme på 35 % i VävingeVind AB.

Samrådsprocessen har börjat

Under våren 2005 genomfördes ett antal informations- och samrådsmöten med berörda grannar och markägare. Som princip vid bedömningen av berörda grannar räknade vi de som bodde inom en kilometer från något av vindkraftverken.

Först hölls ett möte i Skeppsåsgården med markägarna inom vindkraftområdet 9:1. Vi redogjorde för projektets förutsättningar angående förväntad lönsamhet, investeringsutrymme mm. Vi upplevde en positiv respons från deltagarna samt att vi i stora drag var överens om fördelningen av investeringsutrymmet i projektet.

Sedan följde informations- och samrådsmöten med berörda grannar. Dessa genomfördes i några omgångar både i Vävinge och Lottstad. Även i dessa möten upplevde vi att projektet huvudsakligen togs emot på ett positivt sätt. Vi hade också nya grannar i Ebborp som hade flyttat ut på landet för att få det lugnt och skönt. För deras del blev projektplanerna, med all förståelse, en besvikelse. Med löften om olika kompensationsåtgärder samt ändrad placering av Vävinge-verket accepterade de projektet så långt att det inte överklagades.

Under resten av 2005 arbetade vi vidare med ansökan om miljötillstånd och miljökonsekvensbeskrivningen. Visualiseringar gjordes från platser runt projektområdet som sedan analyserades av landskapsarkitekterna på Mellanrum för utvärdering av vindkraftverkens påverkan på landskapsbilden.

I samband med samrådsprocessen inrättades också en webbplats där allt relevant material för projektet presenterades. Webbplatsen blev ett bra komplement i den fortsatta samrådsprocessen. Projektgruppen informerade också via årsberättelser och nyhetsbrev.

Ett citat från årsberättelsen för 2005 speglar vår tidsoptimism angående projektets utveckling: *"Under förutsättningen att myndigheterna ger grönt ljus för projektet, kan de planerade vindkraftverken preliminärt tas i drift under första halvåret 2007"*. Tidplanen kom att förändras ett otal gånger sedan 2005 och fortfarande i maj 2012 (när denna historik påbörjades) står inga vindkraftverk och snurrar på Vävinge Storgård och Lottstad – men förhoppningen är att detta snart är fallet.

Ansökan om miljötillstånd och bildandet av VävingeVind AB

I april 2006 inlämnade Projektgruppen VävingeVind en ansökan om miljötillstånd för en grupp om två vindkraftverk med placering på Vävinge 6:2 och Lottstad 2:6. Vindkraftverken hade en effekt av max 3 MW vardera, en rotordiameter av 90 meter och en totalhöjd av 125 meter. Samma underlag lämnades till Mjölby kommun som komplement till bygglovansökningarna.

Hos Mjölby kommun stötte vi på ett problem – den politiska majoriteten i byggnadsnämnden hade bestämt att en totalhöjd av max 100 meter gällde för vindkraftverk i kommunen och således var man inte villig att tillstyrka vår bygglovansökan. Detta föranledde en ganska omfattande lobbyverksamhet gentemot politikerna i nämnden. Vi fick gehör för tanken på större och högre verk från

oppositionspartierna i byggnadsnämnden (nuvarande allianspartierna) där man till och med gjorde studiebesök på plats för att sätta sig in i ärendet.

Vid valet 2006 blev det politiskt maktskifte i kommunen vilket undanröjde problemet med höjdbegränsningen.

I oktober 2006 bildade projektgruppen bolaget VävingeVind AB som juridisk person för projektets fortsatta utveckling och ägande. Bolagets ägare var Bodil, Gunnar och Eric Paulsson. Vi i projektgruppen ansåg att aktiebolagsformen var en bra modell för att senare kunna bredda ägandet av vindkraftetableringen i jämförelse med exempelvis andelsägande.

Stigande priser och längre leveranstider för vindkraftverk

Runt mitten av 2000-talet hände mycket på miljöområdet både i Sverige och internationellt. Medvetenheten om utsläppet av växthusgaser i relation till den globala uppvärmningen ökade kraftigt och resulterade i nya radikala mål för omställningen av energiproduktionen där vindkraften sågs som ett huvudsakligt alternativ till fossilbaserad energiproduktion. Elcertifikatsystemet tryggades också till 2035 genom en blocköverskridande överenskommelse i riksdagen.

Detta medförde att vindkraftbranschen kom in i en kraftig expansion såväl i Sverige som internationellt vilket resulterade i kraftigt stigande priser på vindkraftverk såväl som kraftigt ökade leveranstider – säljarens marknad rådde inom branschen. I Sverige rådde dessutom dålig konkurrens då huvudsakligen enbart två aktörer fanns på marknaden – danska Vestas och tyska Enercon.

Den här situationen drabbade också VävingeVind-projektet där leverantörerna under en period inte ens ville diskutera affärer med mindre än fyra vindkraftverk.

Fuhrländers 1,5 MW verk. "BEWAHRE DIE SCHÖPFUNG" – Bevara skapelsen

Detta motiverade oss i projektgruppen att se oss om efter andra leverantörer på den internationella marknaden. I Tyskland hade man på ett tidigt stadium satsat på vindkraft och där fanns flera intressanta tillverkare som vi ville undersöka närmare och kanske kunna hjälpa in på den svenska marknaden. Två mindre tillverkare som intresserade oss var Fuhrländer och Vensys.

Genom Gunnars vana i den tyskspråkiga affärsvärlden var dessa kontakter inte något komplicerat steg för oss. Under 2007 inledde vi en omfattande dialog med dessa leverantörer som under hösten också resulterade i att Gunnar och Eric gjorde ett besök hos Fuhrländer i Tyskland.

Besök hos Fuhrländer hösten 2007. Gunnar Paulsson, Winfried Kretz (säljchef) och Fabienne Weber

I ett senare skede gjorde Eric Paulsson och Klas Gustavsson (MSE) ett besök hos Mattsongruppen i Uddevalla som hade långt framskridna planer på att bli återförsäljare för Vensys på den nordiska marknaden.

Parallellt med detta arbetade vi med att få till stånd leverantörsoberoende aktörer inom vindkraftservice. I detta hänseende fördes en nära dialog med Torpheimer-gruppen i Linköping. Även vindkraftservicen var en bransch med näst intill avsaknad av konkurrens i Sverige som resulterade i omotiverat höga kostnader och höga inträdesbarriärer för nya leverantörer för vindkraftverk på den svenska marknaden.

Bygglov och miljö tillstånd beviljat, anslutningskapacitet i elnätet saknas

För att få möjlighet att bygga andra typer av vindkraftverk blev vi tvungna att anpassa vår ansökan för miljö tillstånd. Detta förlängde ytterligare handläggningstiden med cirka ett år.

I april 2008 beviljade länsstyrelsen VävingeVind miljö tillstånd, en månad tidigare hade också bygglov beviljats från Mjölby kommun.

Nu var äntligen nödvändiga tillstånd på plats för att kunna bygga vindkraftverken. Nu skulle det visa sig att ett nytt hinder hade dykt upp, nämligen att all anslutningskapacitet i elnätet för vindkraft redan var uppbokad.

Den förändring vi gjorde i ansökan om miljö tillstånd som fördröjde beslutet innebar att vindkraftprojektet på Ebborp-Skedevi i Lönsås kom före VävingeVind i beslutsprocessen på länsstyrelsen. I och med att vindkraftverken på Ebborp-Skedevi anslöts till nätet fanns ingen ytterligare kapacitet tillgänglig för vindkraftanslutning.

Mjölby-Svartådalen Energi AB stod nu inför en gigantisk utbyggnad av nätet orsakat av att VävingeVind-projektet stod näst i tur att anslutas. Enligt regelverket skulle egentligen vårt projekt stå för hela utbyggnadskostnaden. Klas Gustavsson, VD på MSE liknade detta vid att vi hamnat med "Svarte Petter på hand."

Den här situationen föranleder att Klas Gustavsson och Eric Paulsson deltar i en paneldebatt på KTH:s konferensdag *Teknik & Tillväxt 2009*, om vindkraftutbyggnadens förutsättningar i relation till nätutbyggnad och nätkapacitet.

VävingeVind AB, en grupp markägare som vill bygga egna vindkraftverk, har stött på ett problem. Det lokala elnätet som ägs av Mjölby Kraftnät är fullbokat och behöver byggas ut. Enligt dagens regler ska den som ansluter sig stå för hela anslutningskostnaden. Orimligt, menar vindkraftbyggarna, och vill se nya regler.

Markägare vill se nya regler för anslutningskostnader

FÖRRA ÅRET FICK VävingeVind AB i Mjölby kommun äntligen bygglov och miljötillstånd för att sätta upp två vindkraftverk på antingen 2 MW eller 1,5 MW på sin mark. Det var dags att upphandla vindkraftverken. Dessvärre dök ett stort problem upp. Mjölby Kraftnät meddelade att elnätet är fullbokat, ett annat vindprojekt som kommit längre i processen hann före och tog den sista kapaciteten. En ny anslutningspunkt till regionnätet måste byggas.

– Man måste agera väldigt snabbt genom hela processen för att säkra en plats på det befintliga nätet. Det är svårt med många delägare, stora investeringskostnader och långa leveranstider. Nu kan vår anslutningsavgift bli drygt fyra gånger högre än vi först trott, berättar Eric Paulsson, en av markägarna som

FOTO: VÄVINGE VIND

Utdrag ur KTH:s konferensbroschyr Teknik & Tillväxt 2009

MSE är välvilliga mot oss och frångår det officiella regelverket och utarbetar en debiteringsmodell som innebär att utbyggnadskostanden fördelas på anslutningskapaciteten hos förväntad framtida vindkraftutbyggnad inom MKN:s nätområde.

Trots detta ökar VävingeVinds anslutningsavgift från cirka 1 miljon till drygt 5 miljoner.

Finanskrisen förändrar förutsättningarna radikalt

Finanskrisen förändrar radikalt förutsättningarna för projektets genomförande: elpriset har nästan halverats, kronkursen har avsevärt försvagats med dyrare vindkraftverk som följd, bankernas kreditgivning har skärpts. Detta tillsammans med den betydligt högre anslutningsavgiften gör att detta är VävingeVinds mörkaste period med stor ovisshet om vindkraftprojektets genomförande. Vi inom projektgruppen väljer i detta läge att lägga projektet på is och avvakta med nya steg.

I det här läget väljer Magnus Larsson att ställa sitt investeringsutrymme på 35 % i VävingeVind till förfogande till förmån för att en extern aktör ska kunna komma in i bolaget som delägare.

Mjölby-Svartådalens Energi AB som partner, problem med Försvaret

Genom våra tidigare kontakter med MSE vet vi att det finns ett intresse från deras sida till delägarskap i VävingeVind. En dialog inleds med MSE:s Vd Klas Gustavsson om ett samarbete.

Förutsättningen för delägarskap från MSE:s sida är att man blir majoritetsägare i VävingeVind. För att kunna erbjuda detta väljer Bodil, Gunnar och Eric Paulsson att bidra med resterande investeringsutrymme från sina aktieinnehav.

En avsiktsförklaring tecknas med MSE i februari 2010 som utöver delägarskap innebär att MSE ansvarar för vindkraftverkens upphandling, byggnation och drift.

MSE som partner innebär flera olika fördelar: finansiering med fördelaktiga villkor, möjlighet till upphandling av vindkraftverk till förmånliga priser och en kostnadseffektiv drift där huvuddelen av servicen sköts av MSE:s egen serviceorganisation.

Ytterligare en förutsättning från MSE:s sida är att man också vill ha vindkraftverk med högre navhöjd än vad vårt miljötillstånd medger.

I februari 2010 lämnar vi därför in en ny bygglovansökan och miljöanmälan för vindkraftverk med 150 meters totalhöjd. Bygglov och miljöbeslut förväntas under första halvåret 2010. Mindre än en vecka innan vårt ärende ska upp till beslut kommer Försvaret med sitt beslut om nya stoppområden för flyget.

Detta innebär att vårt projekt hamnar inom stoppområdet för Malmens flygplats och Försvaret sätter stopp för det nya bygglovet. VävingeVind-projektet är det första vindkraftprojektet som stoppas av Försvaret i Östergötland och detta skapar stora rubriker både i Corren såväl som i Norrköpings Tidningar.

VävingeVind har nu bara sitt miljötillstånd kvar som är giltigt fram till 31 december 2011. De tidigare byggloven förföll under februari 2010. Men en tidigare lagändring innebär att bygglov inte behövs när miljötillstånd är beviljat. Miljötillståndet innebär också att vindkraftverken kan byggas trots Försvarets nya stoppområden då miljötillståndet har en betydligt större tyngd än ett bygglov.

MSE accepterar de nya förutsättningarna och är fortfarande villiga att gå in i projektet. Under våren 2011 slutförhandlas aktieöverlåtelseavtal och arrendeavtal som innebär att det är tänkt att MSE ska gå in som delägare från 1 juli 2011. Aktieöverlåtelseavtalet innebär också att bolagsgrundarna i VävingeVind får återköpsrätten till aktier för det investeringsutrymme som utlovats till markägare inom område 9:1 och övriga närboende.

Aktieöverlåtelse genomförs under tidspress

En ny förändring dyker upp i ägarbilden – MSE vill ingå ett samarbete med Tekniska Verken i Linköping (TVL) angående delägarskap i vindkraft. En anledning till detta är att MSE själva redan gått in i stora ägaråtaganden inom vindkraft samt att Klas Gustavsson under 2011 lämnar MSE för att bli vice Vd på TVL.

TVL startar ett nytt bolag för vindkraft – Tekniska Verken i Linköping Vind AB (TVVAB) som ska dela MSE:s ägande i VävingeVind. Det nya bolaget kan inte bildas förrän det godkänts av kommunfullmäktige i Linköping i slutet av augusti och beslutet vunnit laga kraft i mitten av september.

Aktieöverlåtelsen i VävingeVind kan först ske efter att det är klart. Överlåtelsen genomförs den 6 oktober 2011 då MSE och Tekniska Verken Vind AB övertar 92 % av aktierna med en återköpsrätt på 41,7 % av aktierna för bolagsgrundarna till VävingeVind. Återköpsrätten gäller 2011 ut.

Den 21 oktober går bolagsgrundarna ut med erbjudande om delägarskap till berörda markägare, närboende och övriga intressenter. En bindande intresseanmälan måste meddelas senast den 30 november och aktieförvärvet måste betalas senast den 20 december. Vi, bolagsgrundarna, har sedan 10 dagar på oss att återköpa aktierna från MSE och TVVAB för att senast den sista december kunna överlåta aktierna på de nya ägarna.

Bodil och Eric undertecknar aktieavtalen

För oss bolagsgrundare var detta en spännande och lite nervös tid. Vi visste att intresse om delägarskap hade uttrycks från många parter men vad skulle resultatet bli i ett skarpt läge? Med spänning vittjades brevlådan varje dag för att se om nya intresseanmälningar inkommit.

Resultatet blev över förväntan även om huvuddelen av intresseanmälningarna kom in precis vid sista anmälningdatum – vårt aktieerbjudande övertäcknades faktiskt med 5 %. Här måste vi i ödmjukhet tacka alla nya aktieägare för visat förtroende

Byggsfasen

Även själva byggsfasen hade ett tajt tidsschema. Vårt miljötillstånd förföll den sista december, påbörjande av själva byggarbetena måste göras före detta datum. Enligt överenskommelse med länsstyrelsen och miljökontoret skulle grävning för fundamenten räknas som påbörjande. I oktober påbörjades vägbyggnationen som föregicks av en arkeologisk undersökning.

Förutsättningarna var perfekta under senhösten 2011 och alla tidsramar klarades med god marginal. Den 17 oktober lade MSE beställningen på vindkraftverken.

Under midsommarhelgen 2012 restes VävingeVind 1. Några dagar senare, den 23 juni hade MSE en uppskattad informationsdag under Oscar Björnssons ledning, där vi fick vara med om resningen av VävingeVind 2. Enligt MSE (Sven Pettersson) har man inte tidigare varit med om en så snabb och väl fungerande idriftsättning av vindkraftverk.

Återblick

Med facit i hand kan vi ändå konstatera att många olika omständigheter, som var för sig kanske varit negativa, i slutänden ändå lett fram till ett bra resultat.

Vi i projektgruppen är nu i efterhand glada att vi fullföljde processen med miljötillstånd i stället för enbart bygglovansökan med miljöanmälan som hade varit möjlig på grund av ändrat regelverk mitt

under ansökningsförfarandet. Även miljötillståndets fördröjning med ett år innebar att vi hamnade i rätt timing i förhållande till finanskris och valutakurs.

Finanskrisen har, utöver alla negativa aspekter, lett till en avsevärd prispress på vindkraftverk – det blev inte nödvändigt att köpa verk från Tyskland. De traditionella Vestas-verken kunde köpas till bra pris. En gemensam upphandling via Bixia bidrog ytterligare till det. Finanskrisen bidrog också till avsevärt lägre räntenivåer. MSE som låntagare och garant gjorde inte förutsättningarna sämre.

Lagom till upphandlingen av vindkraftverken hade också kronkursen stabiliserats på en bra nivå i förhållande till Euron vilket också påverkade prisbilden positivt.

Även fast nätanslutningen blivit väsentligt dyrare har detta kompenseras av dessa positiva aspekter – dessutom kan vi nu på trakten få tillgång till fibernät på grund av nätutbyggnaden för vindkraften.

På grund av Klas Gustavssons framsynthet under sin tid som Vd på MSE börjar en lokal leverantörsberoende funktion för vindkraftservice växa fram.

Trots alla fördröjningar kanske ändå den här tiden är den bästa för VävingeVinds realisering!

Nu har vi gjort vad vi kan!

Vi hoppas nu att det fortsätter att blåsa lika bra runt Vävinge och Lottstad som det alltid gjort så länge vi minns. Elpriserna kan vi inte heller påverka.

Nu vill vi önska alla som är med på båten en lyckosam gemensam resa och att den blir något mindre dramatisk än den var för oss den första etappen.

VävingeVind 1, 12 juli 2012

Med Bästa Hälsningar

Bodil Paulsson

Gunnar Paulsson

Eric Paulsson